

Ystävät takaisin

Julkaistu 16.2.2015

Aloin juoda aikuisiällä, eli olin yli 30 vuotias. Jäin tuolloin yksinhuoltajaksi. Aluksi join viikonloppuisin ja pikkuhiljaa viikollakin. Vanhempani eivät juoneet, joten sieltä en mallia saanut.

Vuodet meni ja erakoiduin ystävästä, koska minusta oli tullut "kaappijuoppo". Piilottelin pulloja kaapissa ja ajattelin, ettei tyttärenti niitä hoksaisi. Mutta hän niitä minulta salaa viemäriin kaatoi. Sitten keksin ostaa juomia enemmän kerralla, ettei vaan lopu kesken illan. Juomista oli tullut minun ystävät, koska en missään kulkenut, paitsi töissä ja alkossa. Koskaan en töistä poissa ollut ja siksi en mielestäni ollut alkoholisti.

Sitten yt-neuvottelujen jälkeen tuli työttömyys ja juominen lisääntyi.

Sain kuitenkin kaupanalalta työtä ja otin kalenterin käyttöön. Ensin kirjasin työvuorot ja sitten juomapäivät. Join rahani ja sain hädän. Sosiaalitoimisto ei auttanut, enkä saanut mistään asuntoa. Siinä kohtaa olin valmis tekemään jotain peruuttamatonta.

Soitin tyttären käymään luonani (asui jo omillaan). En tiedä mistä ajatus tuli, mutta sanoin hänelle "minä lähden katkolla, jos jostain löytyy paikka tavaroilleni". Tytär teki makuuhuoneestaan varaston tavaroilleni ja illalla olin katkolla. Viikko oli henkisesti raskas, mutta sen ansiosta olen tässä. Katkon kautta minulle järjestettiin tukiasunto ja muuttoauto. Aluksi ohjaaja kävi aika usein ja A-neuvolakäyntejä oli 2/viikko. Nyt tuosta on 2 vuotta ja tilanteeni tällä hetkellä on se, että ohjaaja käy 1-2 kertaa kuussa ja A-neuvolassa käyn 1/kuukaudessa.

Minulla ja tyttärellä on nykyään ihana avoin suhde, ei salailua, ei valehtelua. Nautin elämästä, vaikka muutama repsahduskin mahtuu matkalle. Vielä kun saisi mukavan työpaikan. Saan asua tukiasunnossa vielä 1,5 vuotta.

Nimimerkki:

Parannus

link

Lähde verkko-osoite: <https://paihdelinkki.fi/fi/tarinat/lue-tarinoita/alkoholi/ystavat-takaisin>